

Univerzita Karlova v Praze - Pedagogická fakulta

Katedra rusistiky a lingvodidaktiky

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta: Lucie Šafránková

Název bakalářské práce: Slovní zásoba geocachingu v českém a ruském jazyce

Studijní obor: Specializace v pedagogice, Český jazyk se zaměřením na vzdělávání — Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání

Titul, jméno a příjmení oponenta práce: PhDr. Jakub Konečný, Ph.D.

Hodnocení bakalářské práce:

Kritérium:	Maximální počet bodů	Získaný počet bodů
Aktuálnost a přiměřenost tématu	10	10
Formulace cílů a úroveň jejich naplnění	10	7
Vhodnost a přiměřenost metodiky zpracování	10	7
Vyváženost teoretické a praktické části, proporcionalita a návaznost jednotlivých kapitol	10	7
Přístup autora k řešení problematiky	10	7
Úroveň zobecnění a formulace závěrů	10	7
Reprezentativnost a rozsah použité literatury	5	3
Práce s odbornou literaturou a dodržování bibliografických norem	10	5
Jazyková úroveň práce	10	8
Formální náležitosti práce	5	3
Úroveň cizojazyčného resumé	5	4
Odborný přínos práce a možnost jejího praktického využití	5	4
Celkem	100	72

Výsledek kontroly práce systémem Theses.cz: ~~shody nenalezeny~~ **shody nalezeny**

Nalezeno celkem 13 shod, ve všech případech se jedná o řádně odkazované pasáže z internetových zdrojů. Pro hodnocení je uvedený výsledek kontroly irelevantní.

Stručné verbální hodnocení:

Pro svou bakalářskou práci si studentka zvolila velmi zajímavý fenomén současnosti, který nejprve v teoretické části popisuje z hlediska jeho historie, rozvoje, rozšíření a pravidel a na něj následně v praktické části nahlíží pohledem srovnávacím (česko-ruským a někdy i anglickým). Teoretická část kromě popisu geocachingu obsahuje také část věnovanou slovní zásobě, její charakteristice a klasifikaci.

Teoretická část mohla dle mého názoru začínat charakteristikou slovní zásoby (přece jen se jedná o práci lingvistickou obhajovanou v rámci jazykového studia), teprve následně se autorka mohla věnovat popisu hry a jejímu sociolektu.

Práce obsahuje velké množství překlepů a nepřesností, v textu se vyskytuje také řada chyb gramatických a pravopisných zejména v oblasti interpunkce. Formální zpracování je také na poměrně nízké úrovni. Některé části práce jsou zarovnané do bloku, jiné (jako například anotace či poznámky pod čarou) jsou zarovnané k levému okraji. V poznámkách pod čarou se střídají texty různých fontů. Jednota chybí také při označování příkladů v textu (některé jsou psány kurzívou, jiné nikoliv). Slabou stránkou práce je z mého pohledu také práce se zdroji a použitou literaturou, způsob odkazování. Studentka odkazuje na zdroje pomocí poznámek pod čarou, avšak místo odkazu v uvádí kompletní (bohužel však špatně sestavené či neúplné) bibliografické záznamy zdrojů. V textu jsou odkazy zařazovány chaoticky (při tomto způsobu odkazování by měly být vždy umístěny na konci odstavce, nikoliv na jeho začátku po jménu nebo někde uprostřed), orientace v práci je tak v tomto ohledu poměrně komplikovaná. V tomto ohledu je třeba ještě zmínit značnou omezenost zdrojů bakalářské práce. Je sice pochopitelné, že toto téma není na úrovni jazykové analýzy ještě příliš zpracováno a že nejspíše neexistuje ani velké množství odborné literatury pojednávající o geocachingu, nicméně při zpracování teoretické části práce autorka de facto pracuje jen s několika zdroji, které neustále opakuje a pouze občas doplňuje dalšími. U mnohých odstavců, které jsou zcela evidentně parafrází cizích myšlenek, odkaz na zdroj absentuje (například první odstavec kapitoly 4 na str. 26).

V jednotlivých kapitolách teoretické části práce není bohužel dodržena jednota (u některých termínů autorka uvádí v závorce ruský překlad, u jiných nikoli), celkově tato část působí nesourodě a lehce chaoticky. Ačkoliv by měla pojednávat o lexikální stránce ruštiny i češtiny, na str. 23 je uvedeno schéma (dle mého názoru zcela zbytné) struktura slovní zásoby ruského jazyka, analogické schéma pro český jazyk (když už je uvedeno jedno) však chybí. V celém textu je také řada velmi nepřesných či nepochopitelných formulací (například str. 25 – „*S ohledem na strukturní typologii je ruština a čeština dvěma různými typy.*“ či tamtéž „*Slova denního života se k nám dostala jen velmi zřídka.*“, případně v závěru na str. 48 „*...nejčastějších rozdílů mezi ruskými a českými lexémy a jejich užívání v proudu řeči.*“ aj.). Problematická je z mého pohledu také celá kapitola 3.3, která spíše než o porovnání ruské a české slovní zásoby pojednává o propojení a vzájemném ovlivňování, zejména pak o vlivu ruštiny na češtinu (což je evidentní také z odkazu na zdroj, jenž byl pro zpracování použit).

Také praktická část mohla být dle mého názoru obsáhlejší z hlediska aspektů porovnání jednotlivých lexémů. Chybí avizované porovnání změn výslovnosti slova „*při přejímání slov této skupiny z jiných jazyků*“ (cit. ze str. 7 práce), pokud tedy autorka nepovažuje za porovnání fakt, že jsou lexémy napsány (a každý si je tak může vyslovit a porovnat samostatně). Zajímavé by jistě bylo také etymologické hledisko, i to však absentuje (pokud nemá jít o konstataci, že dané slovo je ruského nebo českého či anglického původu). Pozitivně lze v praktické části hodnotit přítomnost kontextu, nicméně se v textu vyskytují také případy nepřiliš valné jazykové úrovně (a i když se jedná o autentické texty, bylo by vhodnější volit lépe). Grafické shrnutí výsledků na str. 47 považuji za neúplné, chybí alespoň elementární interpretace grafů (pro porovnání by bylo navíc vhodnější zařadit jeden graf s oběma jazyky), důvod grafického znázornění celkové analýzy obou jazyků mi uniká zcela.

Část resumé v ruském jazyce je překladem závěru. Seznam použitých zdrojů by zasloužil rozdělit na tištěné a elektronické zdroje, při abecedním řazení a zachování azbuky pro uvádění bibliografických záznamů bych doporučoval ještě zvlášť uvádět zdroje psané latinkou a azbukou. Vzhledem k tomu, že bibliografické údaje jsou totožné s odkazy v poznámkách pod čarou, nacházíme u nich stejné chyby ve struktuře a zpracování.

Doporučené otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

1. V tabulce 1 na str. 31 je ve sloupci způsob tvoření ve dvou případech uvedena pouze poznámka, u níž čtenář nalezne vysvětlivku. Označení způsobu, jakým bylo pojmenování vytvořeno, však chybí. Bylo by vhodné doplnit u obhajoby.
2. Skutečně lze na základě výskytu českých neologismů geomaminky, georobátka, geopes konstatovat, že čeština využívá slovo geo ke tvoření nových pojmenování častěji než ruština (a současně to dokládat slovy микрокешер nebo миникешер)? Nedochozí tady spíše ke směšování dvou naprosto různých oblastí slovní zásoby?
3. Charakterizujte lexém GPS-навигатор z hlediska pravopisu. O čem tento způsob psaní svědčí? Jak se taková jednotka označuje v lingvistice? Můžete uvést další příklady podobných slov?

Doporučuji práci k obhajobě:

ANO

NE

Datum: 24.04.2016

Podpis oponenta bakalářské práce: Jakub Konečný